

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

SosyoCom

AYLIK ETKİNLİK VE HABER BÜLTENİ

OCAK 2026 | SAYI 61

İçindekiler

Tekno-Gündem

- 4 Zihnin Sınırında Bir Teknoloji: Beyin-Bilgisayar Arayüzleri ve Yeni İnsan-Makine Çağı

Ekonomik-Gündem

- 5 Yatırımcı Profili Değişiyor mu? Yaş Grupları Bazında Türkiye’de Yatırım Davranışları

Kültür Sanat ve Edebiyat

- 6 Ritüelden Sahneye: Sanatın En Eski Hafızası

Sosyocom Raf

- 7 Bir Film: Frankenstein
8 Bir Kitap: Yanılgının İcadı
9 Bir Dizi: Only Murders in the Building
11 Ayın Kitap İncelemesi: Bozkurtlar
12 Akademik Playlist

Eğitim-Araştırma

- 13 Sınıfta Robot Eğitimci Senaryosu: Büyük Dünya Modelleri (Large World Models) Umut Vadediyor, Ama “Öğretmen Sezgisi” Hâlâ Zor

Girişimcilik ve İnovasyon

- 14 Solopreneur Modeli: Olanaklar, Sınırlar ve Gerçekler

İçindekiler

Siyasi – Gündem

- 15 Z Kuşağının Öfkesi: Madagaskar ve
Nepal'de Gençlik Dalgası Liderleri
Devirdi

Sağlık – Psikoloji

- 17 Dijital Gürültüde Zihinsel
Dinginlik: FOMO'dan JOMO'ya
Psikolojik Bir Dönüşüm

Sosyal – Gündem

- 18 Algoritmik İkna Çağı: Yapay Zekâ
Destekli Sahte Yorumlar ve
Influencer Güveninin Erozyonu

Sosyalleşme Zamanı

- 19 Sosyalleşme Zamanı
20 İstanbul'da Şubat
21 İGÜ-Öğrenci
22 İGÜ-Mezun
23 Çift Anadal
24 Erasmus + Güncesi
25 Yerel Lezzetler

Akademik Yaşama Dair

- 26 Yayınlarımız
27 Akademik Kadro Atamaları /
Akademik İdari Atamalar /
Akademik Kadro Ayrılmaları
28 İGÜ İş Bulma Platformu

Künye

- 29 Künye

ZİHNİN SINIRINDA BİR TEKNOLOJİ: BEYİN-BİLGİSAYAR ARAYÜZLERİ VE YENİ İNSAN-MAKİNE ÇAĞI

DR. ÖĞR. ÜYESİ SÜREYYA İMRE BİYIKLI
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Teknolojik gelişmeler çoğu zaman gündelik hayatımızı kolaylaştırmakla sınırlı kalır; ancak bazı teknolojiler vardır ki insan olmanın sınırlarını yeniden tanımlar. Beyin-Bilgisayar Arayüzleri (Brain-Computer Interfaces – BCI) tam da bu eşikte duran, hem umut hem de endişe uyandıran teknolojilerin başında geliyor. Son yıllarda laboratuvar ortamından klinik uygulamalara doğru hızla ilerleyen BCI sistemleri, yalnızca sağlık alanında değil; etik, mahremiyet ve insan-makine ilişkisi bağlamında da yeni bir tartışma alanı yaratıyor.

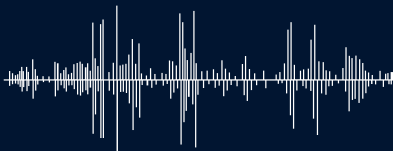
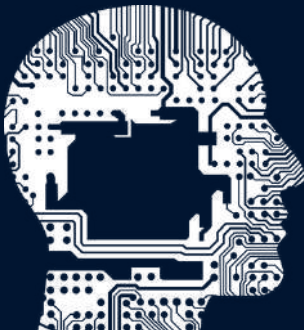
BCI teknolojilerinin temel amacı, beyin sinyallerini doğrudan bilgisayar sistemlerine aktararak bireyin çevresiyle etkileşimini yeniden kurmak ya da güçlendirmektir. Özellikle felçli bireylerin düşünce yoluyla bilgisayar kullanabilmesi, robotik protezleri kontrol edebilmesi veya konuşma yetisini kaybetmiş hastaların iletişim kurabilmesi, bu teknolojinin en somut ve insani kazanımları arasında yer almaktadır. Güncel klinik çalışmalar, invaziv ve invaziv olmayan BCI sistemlerinin artık deneysel aşamayı aşarak gerçek hasta gruplarında test edildiğini göstermektedir. Bu durum, BCI'yi geleceğin vaadi olmaktan çıkarıp bugünün tıbbi gerçekliğine dönüştürmektedir.

Ancak mesele yalnızca teknolojik ilerleme değildir. Beynin doğrudan bir dijital arayüzle bağlantılanması, bugüne kadar “dokunulmaz” kabul edilen zihinsel alanın da veri üretir hâle gelmesi anlamına gelmektedir. Beyin sinyalleri, klasik biyometrik verilerden çok daha hassas ve kişiye özgüdür; bireyin niyetini, duygusal durumunu ve hatta bilişsel eğilimlerini yansıtmaya potansiyeline sahiptir. Bu nedenle BCI teknolojileri, veri güvenliği ve mahremiyet tartışmalarını bambaşka bir boyuta taşımaktadır. Artık soru şudur: Bir insanın zihinsel verileri kime aittir ve nasıl korunacaktır?

Bu noktada “nöro-haklar” (neurorights) kavramı akademik ve hukuki literatürde giderek daha fazla yer bulmaktadır. Zihinsel mahremiyetin korunması, bilişsel özgürlük ve bireyin kendi beyni üzerindeki egemenliği, klasik insan hakları çerçevesinin ötesinde yeni düzenlemeler gerektirmektedir. Zira BCI teknolojilerinin yaygınlaşması, yalnızca sağlık alanında değil; iş dünyası, güvenlik, hatta askerî uygulamalar gibi alanlarda da kullanıma potansiyelini beraberinde getirmektedir. Bu da teknolojinin sınırlarının etik ilkelerle net bir şekilde çizilmesini zorunlu kılmaktadır.

Öte yandan, BCI'lerin insan-makine ilişkisini dönüştürücü etkisi göz ardı edilemez. İnsan artık yalnızca teknolojiyi kullanan bir özne değil, teknolojinin bir parçası hâline gelmektedir. Bu birliktelik, verimlilik ve erişilebilirlik açısından büyük avantajlar sunsa da “insan iradesinin dijital sistemlerle ne ölçüde iç içe geçeceği” sorusunu da gündeme getirmektedir. Karar alma süreçlerinde insan mı baskın olacaktır, yoksa algoritmalar mı? Bu sorunun yanıtı, yalnızca mühendislik değil, felsefe ve sosyal bilimlerin de katkısını gerektirmektedir.

Sonuç olarak Beyin-Bilgisayar Arayüzleri, çağımızın en çarpıcı teknolojik dönüşümlerinden birini temsil etmektedir. Klinik başarılar, bu teknolojinin insan yaşamını doğrudan iyileştirme potansiyelini açıkça ortaya koyarken; etik, mahremiyet ve güvenlik tartışmaları ise bu ilerlemenin dikkatle yönetilmesi gerektiğini hatırlatmaktadır. BCI'ler bize şunu göstermektedir: Teknolojik ilerleme, yalnızca “ne yapabildiğimizle” değil, “ne yapmamız gerektiğiyle” de ilgilidir. Zihnin dijitalleştiği bu yeni çağda, asıl sınavımız teknolojiyi ne kadar ileri taşıdığımız değil, onu ne kadar insani kılabildiğimiz olacaktır.

Yatırımcı Profili Değişiyor mu? Yaş Grupları Bazında Türkiye’de Yatırım Davranışları

ARŞ. GÖR. GİZEM VAROL
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Finansal piyasalar yalnızca rakamların değil, aynı zamanda toplumsal eğilimlerin de aynasıdır. Yatırımcı sayılarındaki değişim, portföy büyüklüklerinin yaş gruplarına göre dağılımı ve bu dağılımın zaman içindeki seyri; ekonomik beklentilerden risk algısına, gelir yapısından kuşaklar arası davranış farklarına kadar birçok unsuru bir arada okumayı mümkün kılar. Aralık 2025 verileri, Türkiye’de yatırımcı profilinin giderek çeşitlendiğini ve yaş bazlı ayrışmanın daha belirgin hâle geldiğini göstermektedir.

Mevcut veriler incelendiğinde, toplam yatırımcı sayısının bir önceki aya göre artış göstererek 6,48 milyon seviyesine ulaştığı görülmektedir. Bu artış, yatırım kültürünün tabana yayıldığını gösterse de, asıl dikkat çekici unsur yatırımcıların yaş gruplarına göre dağılımıdır. Özellikle 20–34 yaş aralığında yatırımcı sayısındaki yüksek yoğunluk, genç ve genç yetişkin nüfusun finansal piyasalara olan ilgisinin kalıcı hâle geldiğine işaret etmektedir. Bu yaş grubunda yatırımcı sayısı yüz binlerle ifade edilirken, portföy değerlerindeki artış da dikkat çekici bir ivme sergilemektedir.

Ancak yatırımcı sayısı ile portföy büyüklüğü arasındaki ilişki her yaş grubunda aynı yönde ilerlememektedir. Orta yaş grubuna, özellikle 35–54 yaş aralığına bakıldığında, yatırımcı sayısının görece daha sınırlı artmasına rağmen portföy değerlerinin ciddi biçimde yükseldiği görülmektedir. Bu durum, söz konusu yaş grubunun daha yüksek birikime, daha istikrarlı gelir yapısına ve nispeten daha uzun vadeli yatırım stratejilerine sahip olduğunu düşündürmektedir. Diğer bir ifadeyle, orta yaş grubu piyasada “sayıdan çok ağırlık” yaratan bir yatırımcı profili çizmektedir.

İleri yaş gruplarında ise farklı bir tablo ortaya çıkmaktadır. 65 yaş ve üzerindeki yatırımcıların toplam içindeki payı görece düşük olmakla birlikte, bu grubun portföy değerlerinin belirli bir seviyenin altına inmediği gözlemlenmektedir. Bu durum, emeklilik sonrası dönemde dahi finansal varlıkların aktif biçimde yönetildiğini ve yatırımın yalnızca genç kuşaklara özgü bir davranış olmadığını göstermektedir. Özellikle enflasyonist ortamda, tasarrufların korunması motivasyonu ileri yaş gruplarını da piyasaların içinde tutmaktadır.

Verilerin bir diğer önemli mesajı, yatırımcı davranışlarının homojen olmadığıdır. Genç yatırımcılar sayısal olarak öne çıkarken, portföy değerleri görece daha sınırlıdır. Buna karşılık, orta ve ileri yaş gruplarında yatırımcı sayısı azalmakta, ancak portföy büyüklükleri artmaktadır. Bu ayrışma, finansal okuryazarlık, gelir seviyesi ve risk toleransı gibi faktörlerin yaşla birlikte nasıl farklılaştığını açık biçimde ortaya koymaktadır.

Aralık 2025 verileri, Türkiye’de yatırımcı profilinin tek tip olmadığını, yaş gruplarına göre farklı motivasyonlar ve davranış kalıpları sergilediğini göstermektedir. Bu tablo, hem finansal kurumlar hem de politika yapıcılar açısından önemli sinyaller barındırmaktadır. Genç yatırımcıları bilinçli ve sürdürülebilir yatırım araçlarına yönlendirmek kadar, orta ve ileri yaş gruplarının birikimlerini verimli biçimde değerlendirebileceği güvenli finansal mekanizmaların güçlendirilmesi de kritik önem taşımaktadır. Finansal piyasaların geleceği, yalnızca büyüklükte değil, bu çeşitliliği doğru okuyabilme becerisinde şekillenecektir.

RİTÜELDEN SAHNEYE: SANATIN EN ESKİ HAFIZASI

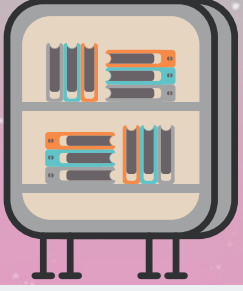
DR. ÖĞR. ÜYESİ Didem TETİK KÜÇÜKELÇİ
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Sanat, insanın dünyayı anlama ve anlamlandırma çabasının en eski biçimlerinden biridir. Ancak bu çaba, bugünkü anlamıyla resim, tiyatro ya da edebiyat olarak başlamamıştır. Sanatın kökeninde ritüel vardır. Ritüel, insanın doğayla, bilinmeyenle ve toplulukla kurduğu ilişkinin bedensel ve simgesel bir ifadesidir. Bu bağlamda şaman törenleri, sanatın henüz ayrı bir alan olarak tanımlanmadığı, fakat tüm bileşenlerinin bir arada bulunduğu en eski anlatı biçimlerinden biri olarak değerlendirilebilir.

Şaman, yalnızca bir inanç figürü değildir; aynı zamanda anlatıcı, oyuncu, müzisyen ve rehberdir. Davulun ritmi, dansın döngüsü, sesin değişimi ve taklidin gücüyle topluluğu gündelik zamandan çıkarır. Bu törenlerde estetik kaygıdan çok etki ön plandadır. Amaç, seyirlik bir gösteri sunmak değil; katılımcıları dönüştüren bir deneyim yaratmaktır. Sanat, burada izlenen bir nesne olmaktan çıkar; birlikte yaşanan bir hâle dönüşür.

Ritüelin merkezinde temsil değil, dönüşüm vardır. Şamanın bedeni, sesi ve hareketleri; bireysel bir performanstan çok kolektif bir hafızayı harekete geçirir. Bu yönüyle şaman törenleri, modern performans sanatının temel sorularını çok erken bir dönemde gündeme getirmiştir: Sanat nerede başlar? Kim üretir? Kim tanık olur? Anlam, tek bir merkezden mi doğar, yoksa paylaşıldıkça mı oluşur?

Bugün çağdaş sanatta karşılaştığımız beden temelli anlatılar, performans sanatı ve deneysel sahne pratikleri; bilinçli ya da bilinçsiz biçimde bu kadim mirasla bağ kurar. Ritüelden koparak değil, onu dönüştürerek var olurlar. Çünkü sanat, biçimler değişse de kökensel bir ihtiyacı taşımaya devam eder: İnsan, anlamı birlikte üretmek ister. Belki de bu nedenle sanat, ne kadar modernleşirse modernleşsin, ritüelin izini tamamen kaybetmez. Sanatın en eski hafızası, insanın birlikte hissetme ve birlikte anlam kurma arzusunda yaşamayı sürdürür.

BİR FİLM: FRANKENSTEİN (2025)

Arş. Gör. Gizem VAROL
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

FİLM: FRANKENSTEİN
YÖNETMEN: GUILLERMO DEL TORO
SENARYO: GUILLERMO DEL TORO, MARY SHELLEY
OYUNCULAR: OSCAR ISAAC · JACOB ELORDİ · CHRISTOPH WALTZ
YAPIM YILI: 2025
IMDB: 7.5/10

Guillermo del Toro denince akla gelen ilk şey, masalla karanlığı ustalıklı yan yana getirebilme yeteneği. Frankenstein (2025) de bu çizginin güçlü bir devamı. Mary Shelley'nin defalarca uyarlanan klasik metni, bu kez korku sinemasının sınırlarında dolaşmak yerine; otorite, baba-oğul ilişkisi ve kabul edilme ihtiyacı üzerinden yeniden okunuyor. Del Toro'nun yorumu, canavarı merkezine alarak hikâyeyi daha kişisel, daha duygusal bir alana taşıyor.

Film, Victor Frankenstein'in çocukluğundan itibaren şekillenen travmalarıyla açılıyor. Otoriter bir baba figürü, kaybedilen bir anne ve ölüm fikrine saplantılı bir gençlik... Victor'un "ölümü geri alma" arzusu, yalnızca bilimsel bir hırs değil; aynı zamanda geçmişini telafi etme çabası olarak resmediliyor. Ancak film ilerledikçe anlatının ağırlığı, yaratıcısından çok yaratılanın omuzlarına yükleniyor.

Bu noktada Jacob Elordi'nin performansı belirleyici hâle geliyor. Elordi, Frankenstein'in canavarını yalnızca fiziksel olarak değil, duygusal olarak da taşıyor. Bedensel olarak son derece zorlayıcı olan bu rolde; öfkeyi, yalnızlığı, reddedilmişliği ve görülme arzusunu incelikle dengeliyor. Film boyunca izleyicinin empatisi fark edilmeden canavara kayıyor ve klasik soruyla baş başa kalıyoruz: Asıl canavar kim?

Oscar Isaac ise Victor Frankenstein rolünde kontrollü bir yoğunluk sergiliyor. Karakterin nevrotik hâlini abartıya kaçmadan aktaran Isaac, del Toro'nun baba-oğul alegorisini ayakta tutan temel unsurlardan biri. Görsel açıdan ise film, gotik set tasarımları, teatral ışık kullanımı ve susmak bilmeyen müzikleriyle büyük bir prodüksiyon olduğunu sürekli hissettiriyor.

Frankenstein (2025), izleyicisini korkutmak yerine rahatsız eden, düşündürten ve duygusal olarak sınavan bir film. Klasik hikâyeleri yeni bir bakışla izlemeyi sevenler için güçlü bir öneri. Canavarlardan çok insan doğasına odaklanan, karanlık ama bir o kadar da kırılğan bir anlatı arayanlar bu filmi kaçırmamalı.

BİR KİTAP: YANILGININ İCADI

Arş. Gör. Hasan Ferruh KOÇ
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

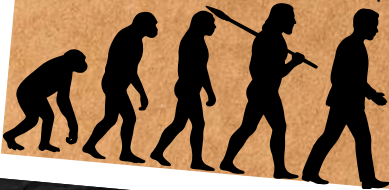
Abdullah Reha Nazlı'nın 2020'de yayımlanan kitabı Yanılginın İcadi, evrimsel psikolojiyi merkeze alıp şu soruya odaklanır: İnsan beyni "bozuk" olmadığı hâlde neden bu kadar sık yanılır? Kitabın temel tezi, beynimizin milyonlarca yıl boyunca avcı-toplayıcı koşullarda hayatta kalmak için şekillenmiş çok eski bir biyolojik donanımına sahip olduğu; fakat bugün bu donanımı modern şehir yaşamı, teknoloji, sosyal medya ve karmaşık ilişkilerle dolu bambaşka bir ortamda kullanmak zorunda kaldığımızdır. Bu uyumsuzluk, birçok yanlış kararın, psikolojik zorlanmanın ve mutsuzluğun kaynağı olarak ele alınır. Yazarın ifadesiyle, "Hayvanlarda olmayıp da insanda olan şey; yanılıdır".

Kitap, evrimsel psikolojiyle birlikte biyoloji, antropoloji ve sosyolojiyi harmanlar; ancak bunu teknik terimlere boğmadan, günlük hayattan örneklerle akıcı bir dille yapar. Bu yönüyle, okuyucunun özel bir altyapıya sahip olmasını beklemez; temel düzeyde bir biyoloji bilgisiyle bile takip edilebilir bir anlatı kurar.

Nazlı, "yanılgı"yı basitçe hatalar listesi olarak değil, evrimsel miras ile modern çevrenin çatışması üzerinden açıklar. Beynin modüler yapısı, hızlı karar verme eğilimi, ödül arayışı ve tehdit algısı gibi mekanizmalar geçmişte avantaj sağlarken, günümüzde sık sık "yanlış alarm" üretebilir. Bu bağlamda kitap, insanın sürekli mutlu olamaması, anksiyete, kıskançlık, statü kaygısı gibi duyguların; hatta ilişkilerde tekrar eden hataların ve bazı korkuların "doğuştan geliyor gibi" hissedilmesinin arkasındaki evrimsel kökenleri tartışır. Dürtü-duygu, keyif-mutluluk, rahatlık-zayıflık gibi kavramların sık karıştırılması da bu çerçevede ele alınan örnekler arasındadır.

Yazar, kitap boyunca ele aldığı tüm konuları altı temel etkileşim başlığında toplar: biyolojinin kültüre etkisi, biyolojinin psikolojiye etkisi, psikolojinin biyolojiye etkisi, psikolojinin kültüre etkisi, kültürün biyolojiye etkisi ve kültürün psikolojiye etkisi. Bu çerçeve, insan davranışını tek bir nedene indirgemek yerine, beden, zihin ve toplum arasındaki karşılıklı geri besleme döngülerini görmemizi sağlar. Böylece korkularımızdan arzularımıza, ilişkilerimizden değer yargılarımıza kadar pek çok şeyin; genetik miras, zihinsel süreçler ve içinde yaşadığımız kültür tarafından birlikte şekillendiğini ortaya koyan yazar, kitabını Nietzsche'nin şu sözüyle açar:

"Yanılgı hayvanları insan yaptı; hakikat, insanları yeniden hayvan yapabilecek mi?"

ONLY MURDERS IN THE BUILDING

POLİSİYE ANLATIDA MİZAHIN BİRLEŞTİRİCİ GÜCÜ

Dr. Öğr. Üyesi Merve VURAL ALLAHAM
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Son yıllarda dijital platformlarda yayınlanan diziler, yalnızca eğlence sunmanın ötesine geçerek kent yaşamı, bireysel yalnızlık ve toplumsal bağlar üzerine güçlü anlatılar kurmaktadır. Only Murders in the Building, bu eğilimin dikkat çekici örneklerinden biridir. Dizi, New York'ta lüks bir apartmanda yaşayan üç yabancı bir cinayet sonrası yollarının kesişmesini konu alırken, polisiye türünü komedi ve dramatik unsurlarla harmanlayan özgün bir anlatı sunar.

Dizinin merkezinde Charles, Oliver ve Mabel karakterleri yer alır. Charles karakteri, geçmişte televizyon yıldızı olmuş içe dönük bir aktör olarak Steve Martin tarafından canlandırılmaktadır. Sahneye ve anlatıya tutkuyla bağlı bir tiyatro yönetmeni olan Oliver karakterine ise Martin Short hayat verir. Mabel karakteri ise mesafeli, gözlemci ve genç kuşağın temsilcisi olarak bu beklenmedik ortaklığı tamamlar ve Selena Gomez tarafından canlandırılır. Farklı yaş gruplarından ve yaşam deneyimlerinden gelen bu üç karakter, ortak bir true crime (gerçek suç) podcast'ine olan ilgileri sayesinde bir araya gelir. Bu noktada dizi, yalnızca bir cinayetin çözümüne odaklanmak yerine, modern kent insanının yalnızlık, aidiyet ve anlam arayışını görünür kılar.

Apartman, fiziksel bir mekân olmanın ötesinde, birbirine yakın ama duygusal olarak mesafeli hayatların sembolü hâline gelir. Tüm cinayetlerin Arconia adlı aynı apartmanda gerçekleşmesi, dizinin mekânı adeta başlı başına bir anlatı karakterine dönüştürmesini sağlar. Arconia, kapalı yapısı, katmanlı sosyal ilişkileri ve geçmişle kurduğu güçlü bağlarla, kent yaşamındaki görünmez sınırları ve sınıfsal mesafeleri temsil eden bir mikrokozmos işlevi görür.

Only Murders in the Building'in en güçlü yönlerinden biri, suç anlatısını merkezden kaydırarak karakterlerin iç dünyalarına alan açmasıdır. Cinayet, bir "olay" olmaktan çok bir katalizör işlevi görür. Karakterlerin geçmiş travmaları, hayal kırıklıkları ve yarım kalmış hayatları, soruşturma süreci boyunca yavaş yavaş açığa çıkar. Bu yönüyle dizi, polisiye türün klasik "kim yaptı?" sorusunun ötesine geçerek "insanlar neden birbirine yabancılaştı?" sorusunu da gündeme taşır.

Dizide podcast formatının kullanılması ise günümüz dijital kültürüne yönelik önemli bir göndermedir. Bilginin üretilmesi, yayılması ve tüketilmesi süreçleri; amatörlük ile profesyonellik arasındaki bulanık sınırlar üzerinden ele alınır. Üç karakterin kendi podcast'lerini üretmesi, bireylerin artık yalnızca tüketici değil, aynı zamanda içerik üreticisi olduğu çağdaş medya ortamını yansıtır. Bu durum, gerçeğin anlatımı, etik sorumluluk ve görünürlük arayışı gibi kavramları da tartışmaya açar.

Mizah unsuru, dizinin anlatısını hafifleten ancak yüzeyselleştirmeyen bir işlev üstlenir. Özellikle karakterler arasındaki diyaloglar, kuşaklar arası farklılıkları ve iletişim biçimlerini ironik bir dille ortaya koyar. Komedi, burada suçun ağırlığını bastırmak için değil, insanî kırılğanlıkları daha görünür kılmak için kullanılır.

Only Murders in the Building, polisiye-komedi türünü başarılı bir biçimde yeniden yorumlayan, kent yaşamının görünmez duvarlarını ve bireyler arası mesafeleri sorgulayan çok katmanlı bir anlatı sunar. Dizi, izleyiciye yalnızca bir gizemi çözme keyfi yaşatmaz; aynı zamanda modern insanın yalnızlıkla, merakla ve birlikte anlam üretme ihtiyacıyla kurduğu ilişkiyi de düşündürür. Bu yönüyle, popüler kültür ürünü olmanın ötesinde, çağdaş toplumsal dinamiklere ayna tutan nitelikli bir yapımla değerlendirilebilir. Dizi hâlihazırda beş sezon olarak yayınlanmış olup, uluslararası izleyiciler için Disney+ platformu üzerinden erişilebilir durumdadır. Polisiye, mizah ve insan hikâyelerini bir arada sunan bu özgün yapımla, özellikle karakter odaklı anlatıları seven izleyiciler için keyifli bir izleme deneyimi sunmaktadır. İyi seyirler.

BOZKURTLAR

DOÇ. DR. SERKAN ÇAKMAK

Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Bozkurtlar, Hüseyin Nihal Atsız'ın Türk tarihini yalnızca olaylar dizisi olarak değil, bir "diriliş iradesi" olarak ele aldığı en önemli eserlerinden biridir. Roman, Birinci Gök Türk Kağanlığı'nın yıkılışının ardından dağılmış hâlde bulunan Türk budununun yeniden toparlanma mücadelesini merkeze alır.

Eserde, Kutluk Şad (İlteriş Kağan) önderliğinde Türklerin bağımsızlık ülküsü etrafında yeniden birleşme süreci anlatılırken, bu tarihsel mücadele Kür Şad'ın gizli oğlu Urungu'nun iç dünyası ve yaşadığı macera üzerinden derinleştirilir. Böylece roman, yalnızca bir devletin yeniden kuruluşunu değil; aynı zamanda bireyin kader, sadakat ve sorumlulukla olan ilişkisini de görünür kılar.

Atsız, Bozkurtlar'da kahramanlığı romantik bir yüceltmeye indirgemez. Bağımsızlık fikri, ağır bedeller gerektiren bir ülkü olarak sunulur. Karakterler, kusursuz figürler değil; inandıkları değerler uğruna ölümü göze alan, tarihsel sorumluluğun bilincinde bireylerdir. Bu yaklaşım, romanın destansı yapısını güçlendirirken anlatının inandırıcılığını da artırır.

Eserde bozkır hayatı, eski Türk töresi, ahlâk anlayışı ve toplumsal düzen yalın fakat etkili bir dille aktarılır. Atsız'ın anlatımı, geçmişî idealize eden bir nostaljiden ziyade, tarihsel bilinci canlı tutan bir hafıza alanı oluşturur.

Sonuç olarak Bozkurtlar, tarihsel bir roman olmanın ötesinde, bağımsızlık ve millî kimlik fikrini merkeze alan güçlü bir edebî metindir. Türk budununun yeniden dirilişini anlatan bu eser, her dönemde anlamını koruyan bir ülkü anlatısı olarak öne çıkar.

AKADEMİK PLAYLIST

OCAK AYI İÇİN BİR SEÇKİ

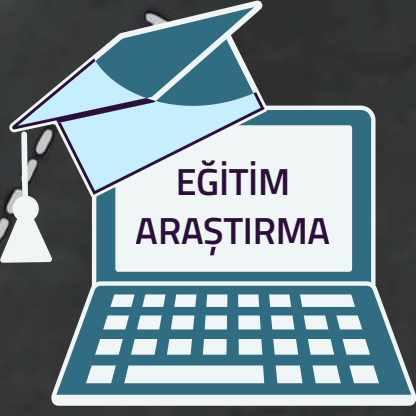
ARŞ. GÖR MUSTAFA NURKAN BİTLİSLİ
SİYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜMÜ

Ocak ayı için hazırlanan bu seçkimiz, Anadolu'nun ve Rumeli'nin farklı coğrafyalarından ezgileri bir araya getiriyor. Kimi zaman yolculuğu, kimi zaman ayrılığı ve bekleyişi anlatan bu türküler; kış aylarının durgunluğu ve içe dönük havasıyla birlikte dinleyeni ortak bir hafızaya davet ediyor. Seçki, sözlü kültürün izlerini taşıyan yalın anlatımıyla ocak ayına eşlik etmeyi amaçlıyor.

Keyifli dinlemeler dileriz. Seçkiye ulaşmak için lütfen [tıklayınız](#).

151		Turnam Gidersen Ilkay Akkaya	Bize Kalan Miras
152		Havada Bulut Yok (Yemen T... Doğa İçin Çal	Havada Bulut Yok (Yemen ...
153		Şu Dağlar Depe Depe Hale Gür	Elimizden Yöremizden, Vol...
154		Kara Tren Zara	Özhan Eren: 35 Yıllık Türkül...
155		Hey Onbeşli Onbeşli Erkan Oğur	Bir Ömürlük Misafir
156		Drama Köprüsü Ruhi Su	Pir Sultandan Levniye
157		Gesi Bağları Selda Bağcan	Türkülerimiz 1
158		Fidayda Arif Sağ	Anadolu Döktürmeleri
159		Telgrafın Telleri Yeni Türkü	Yeni Türkü Koleksiyon
160		Dağlar İle Taşlar İle Başar Dikici	Ney The Mey

Sınıfta Robot Eğitimci Senaryosu: Büyük Dünya Modelleri (Large World Models) Umut Vadediyor, Ama "Öğretmen Sezgisi" Hâlâ Zor

Dr. Öğr. Üyesi Merve VURAL ALLAHAM
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Son yıllarda büyük dil modelleri (LLM) sayesinde yapay zekâ metin üretme, soru yanıtlama ve içerik tasarlama gibi alanlarda güçlü bir ivme kazandı. Ancak sınıf ortamı yalnızca "dil" değildir: sınıf, jest-mimik, bakış, sessizlik, tempo, dikkat dalgalanması ve beklenmedik durumlarla birlikte yaşayan bir ekosistemdir. Bu nedenle araştırma dünyasında giderek daha fazla konuşulan yeni yönelim, Büyük Dünya Modelleri (Large World Models / world models) yaklaşımıdır. Dünya modelleri, bir ajanın yalnızca konuşmakla kalmayıp çevreyi algılamasını, zaman içinde hatırlamasını ve eylem-sonuç ilişkilerini iç simülasyonla öngörmesini hedefler. Amaç, sistemlerin yalnızca dil değil, dünya dinamiklerini (zaman, mekân, neden-sonuç, eylem-geri bildirim) modelleyebilmesi. Embodied AI literatüründe bu modeller "içsel simülâtör" gibi düşünülür: ortam dinamiklerini öğrenir, geleceğe dönük "rollout" yapar ve karar vermeyi destekler._

Peki bu gelişim, "robot öğretmen"i yakınlştırıyor mu? Kısmen. Çünkü robotlar hâlâ sınıfın en kritik bileşeninde insan sezgisinde zorlanıyor. Örneğin dersin ortasında öğrencilerin yüz ifadesinden "kopma" başladığını, göz temasının azaldığını ya da sınıfın enerji düşüşünü öğretmen anında fark eder. Öğrenci "ara zamanı gelmedi ama artık ara gerekli" sinyalini sözle değil, beden diliyle verir. Benzer biçimde bir öğrencinin rahatsızlandığını, kaygılandığını veya ağlamak üzere olduğunu bazen küçük, parçalı işaretlerden anlarız. Bilgisayarlı görü ile bakış yönü ve yüz ifadesinden "katılım/engagement" tahmini yapan çalışmalar olsa da, bunlar çoğu zaman kontrollü koşullarda ve sınırlı değişkenlerle çalışır; gerçek sınıfın karmaşası (ışık, kalabalık, kültürel farklılıklar, maske/örtünme, mahremiyet kısıtları) performansı düşürür._

Sosyal robotların sınıflarda kullanımına dair saha çalışmaları da benzer bir tablo çizer: Robotlar belirli etkinliklerde dikkat ve merak uyandırabilir; fakat uzun süreli, yüksek otonomili ve öğretmen benzeri esneklikte etkileşimi sürdürmek hâlâ zordur. Bir derleme, robotların doğal sınıf ortamında uygulanabilirliğini kabul ederken, "yüksek otonomi"nin ve sürdürülebilir etkileşimin temel darboğaz olduğunu vurgular._Ayrıca bazı deneysel bulgular, çocukların etkileşimde çoğu durumda insan eğitimciye daha yüksek davranışsal/duygusal katılım gösterebildiğini raporlar.

Bu noktada LWM'ler, robotların "fiziksel ve sosyal dünyayı" daha tutarlı modellemesi için umut veriyor; özellikle simülasyon tabanlı dünya modelleri, ajanın ortamda daha uzun ufuklu plan yapmasına katkı sağlayabilir. Güncel "world model" çalışmalarının bir kısmı, etkileşimli dünya üretimi ve kısa süreli tutarlılık hafızası gibi yetenekleri geliştirmeye odaklanıyor. Eğitim tarafında ise Avrupa'daki bazı araştırma grupları, LLM destekli sosyal robotların sınıf içi uzun dönem etkinliklerde (ör. hikâyeleme) daha fazla keyif ve katılım üretebildiğini; ancak entegrasyon politikaları, senaryo tasarımı ve öğretmen rehberliğinin kritik olduğunu gösteriyor.

"Robot eğitimci" tartışmasında asıl mesele robotun konuşması değil; sınıfı sezip doğru anda doğru pedagojik inisiyatifi alabilmesidir. Bugünkü bilimsel tablo, robotların öğretmeni ikame etmekten çok, öğretmenin yükünü hafifletecek "yardımcı aktör" rolünde daha gerçekçi olduğunu; LWM'lerin ise bu yardımcılığı zamanla daha bağlamsal ve güvenli hale getirebilecek bir araştırma hattı sunduğunu düşündürüyor.

GİRİŞİMCİLİK VE İNOVASYON

Solopreneur Modeli: Olanaklar, Sınırlar ve Gerçekler

Arş. Gör. Hasan Ferruh KOÇ
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Programlama alanında geliştiriciler arasında ciddi bir popüleriteye sahip Claude dil modeli ailesinin geliştiricisi Anthropic'in CEO'su Dario Amodei, geçtiğimiz yılın başlarında katıldığı bir konferansta 2026 yılında tek insan çalışanına sahip ilk milyar dolarlık şirketi görmeyi beklediklerini söyledi.

Aynı şekilde OpenAI CEO'su Sam Altman da Haziran 2025'te kendi blogunda yayınladığı bir yazıda "idea guy" dedikleri, bir fikri olan ve bunu hayata geçirmek için teknik bir takım oluşturma hevesindeki kişilerin çağına girdiğimizden bahsetti. Bu iki öngörü, yapay zekâ sektöründe yaşanan ivmenin girişimcilik pratiklerini dönüştürmekte olduğuna işaret ederken, bu dönüşümün yeni girişimcilik biçimlerine alan açtığı da görülmektedir. Üretken yapay zekâ sistemlerinin yazılım, müşteri hizmetleri, içerik üretimi ve veri analizi gibi alanlarda sağladığı otomasyon, girişimcilik faaliyetlerinin çok daha az insan emeğiyle yürütülmesini mümkün kılmakta ve girişimcinin rolünü bir organizasyon yöneticisinden, insan ve makine kaynaklarını birlikte kurgulayan bir "sistem tasarımcısı"na doğru genişletmektedir. Ancak bu durum, finansman, ekip kurma ve pazara erişim gibi geleneksel girişimcilik unsurlarını ortadan kaldırmaz. Solopreneur modeli, tam da bu noktada, iş süreçlerinin önemli bölümünü yazılım ve yapay zekâya devrederek tek bir kişinin ölçeklenebilir bir işletme kurabildiği, klasik girişimciliğin üzerine eklenen yeni bir üretim ve büyüme katmanı olarak ortaya çıkar.

Elbette teknoloji devlerinin bu tür söylemleri, yapay zekâ trendini harlamak ve yatırımcı sermayesi akışını canlı tutmak gibi stratejik motivasyonlardan bütünüyle bağımsız değildir. Peki bu söylemlerin gerçekten somut bir ekonomik ve teknolojik temeli var mıdır? Bu durumu daha sağlıklı değerlendirebilmek için, üretken yapay zekâda ciddi bir sıçrama olarak kabul edilebilecek GPT-3'ün 2020'de piyasaya sürülmesinden önceki bazı yüksek değerlemeli şirketlere bakılabilir. Örneğin Minecraft'ın geliştiricisi Mojang Studios, 2014 yılında Microsoft tarafından 2,5 milyar dolara satın alındığında yalnızca kırk çalışanına sahipti. Daha yakın bir örnek olarak, unicorn barajını çoktan aşmış olan Telegram, kırk civarında çalışanla ve büyük ölçüde ofissiz bir organizasyon modeliyle faaliyetlerini sürdürmektedir.

Bahsettiğimiz örnekler, üretken yapay zekâ henüz bugünkü olgunluğuna ulaşmadan önce dahi, görece küçük ekiplerin küresel ölçekte milyar dolarlık şirketler inşa edebildiğini göstermektedir. Bunun arkasında yatan temel dinamikler, internetin küresel ölçekte erişilebilir hâle gelmesi ve bulut bilişim altyapılarının yaygınlaşmasıyla birlikte operasyonel maliyetlerin ciddi biçimde düşmesidir.

Bu tarihsel eğilimin yapay zekâ ile aldığı yeni biçim ise solopreneur ve mikro-ekip modelinin mevcut dönemde nasıl hız kazandığını ortaya koymaktadır. Dijital göçebe ve bağımsız geliştirici Pieter Levels, Nomad List, Remote OK ve PhotoAI gibi projelerle sıfır çalışanlı bir yapı üzerinden milyonlarca dolarlık bir gelir portföyü oluşturmuştur. Benzer şekilde, 2024'te lise öğrencisi Zach Yadegari ve iki arkadaşı tarafından kurulan Cal AI, yapay zekâ destekli bir kalori takip uygulaması olarak milyonlarca kullanıcıya ve on milyonlarca dolarlık bir gelir ölçeğine ulaşmıştır. Hong Kong merkezli bağımsız geliştiriciler Desmond ve Peter'in geliştirdiği Rise: Life Reset in 66 Days mobil uygulaması da, yatırım almadan, çok kısıtlı bir sermayeyle ve yalnızca iki kişilik bir ekiple küresel pazara açılmış ve ciddi bir gelir seviyesine ulaşmıştır. Bu örnekler, yapay zekâ ve dijital altyapılar sayesinde küçük aktörlerin de yüksek ölçekli ekonomik değer üretebildiğini göstermektedir.

Solopreneur ve mikro ekip modelleri önemli fırsatlar sunsa da, bunları herkes için eşit derecede erişilebilir ve geleneksel girişimcilikten tamamen bağımsız alanlar olarak görmek yanıltıcıdır. Yapay zekâ ve dijital altyapılar giriş bariyerlerini düşürmüş olsa da, başlangıç sermayesi, gelir güvencesi, küresel ağlara erişim ile ülkelerin hukuki ve finansal koşulları hâlâ belirleyicidir. Pieter Levels ve Cal AI gibi örnekler bireysel yetkinliğin önemini gösterse de, bu başarıların arkasında genellikle güçlü eğitim olanakları, uluslararası platformlara erişim ve ekonomik güvenlik bulunur. Bu nedenle solopreneur modeli, girişimciliği demokratikleştirme potansiyeline sahip olsa da, klasik eşitsizlikleri ortadan kaldıran bir mucize değil, mevcut ekonomik ve toplumsal koşullar içinde işleyen yeni bir üretim biçimidir.

Petrol, Demokrasi ve Güç: Maduro'nun Düşüşü Üzerinden ABD-Çin Rekabeti

Dr. Öğr. Üyesi Hadi POURMOUSA

Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Nicolas Maduro'nun ABD öncülüğünde gerçekleştirilen bir askerî operasyonla gözaltına alınması, Venezuela krizini salt bir rejim değişikliği tartışmasının ötesine taşıdı. Bu gelişme, petrolün artık yalnızca bir enerji kaynağı değil; küresel güç mücadelesinde bir jeopolitik kaldıraç olarak kullanıldığını bir kez daha ortaya koydu. Washington'un bu hamlesi, iç siyasi meşruiyet tartışmalarıyla sınırlı olmayan, çok katmanlı bir güç stratejisinin parçası olarak okunmalı.

ABD, Maduro yönetimini yıllardır “demokrasi ihlalleri”, “uyuşturucu kaçakçılığı” ve “kitlesele göç” gerekçeleriyle hedef alırken, uygulanan ağır petrol yaptırımları Venezuela ekonomisini fiilen işlevsiz hale getirdi. Petrol gelirlerine aşırı bağımlı olan ülke, bu süreçte üretim kapasitesinin büyük bölümünü kaybetti; ihracatını ise başta Çin olmak üzere alternatif pazarlara, düşük fiyatlar ve yüksek riskler karşılığında yönlendirmek zorunda kaldı. Bu tablo, Venezuela'yı ekonomik olduğu kadar diplomatik açıdan da kırılan bir aktör haline getirdi.

Maduro'nun devre dışı bırakılmasıyla birlikte ABD, Venezuela petrolünü yeniden kendi denetimi altına alma ve ülkenin enerji sektörünü Batılı şirketler aracılığıyla yeniden yapılandırma imkânı elde etti. Kısa vadede bu petrol akışının küresel piyasalara etkisi sınırlı olsa da, Çin'in Latin Amerika'daki enerji ve finansal nüfuzunun zayıflatılması açısından güçlü bir stratejik mesaj içerdiği açık. Bu yönüyle operasyon, ekonomik olmaktan çok jeopolitik ve sembolik bir anlam taşıyor.

Uyuşturucu kaçakçılığı suçlamaları ise bu sürecin en tartışmalı boyutlarından birini oluşturuyor. Washington'un Maduro'yu “narco-terörizm” ile ilişkilendiren söylemi, bugüne kadar somut ve uluslararası düzeyde doğrulanmış kanıtlarla desteklenmiş değil. Venezuela'nın uyuşturucu üreticisi olmaktan ziyade bir transit ülke olduğu yönündeki tespitler, ABD'nin askerî ve hukukî adımlarının daha çok meşrulaştırıcı bir çerçeve sunduğunu düşündürüyor. Bu durum, güvenlik söyleminin enerji ve jeopolitik çıkarlarla iç içe geçtiğini gösteriyor.

Öte yandan göç meselesi, ABD iç siyasetinde Venezuela krizinin önemli bir uzantısı haline gelmiş durumda. Milyonlarca Venezuelalının ülkeyi terk etmesi, Maduro yönetiminin başarısızlığının bir göstergesi olarak sunulurken; ABD'nin sert sınır dışı politikaları ve hukukî süreçlerden yoksun uygulamaları, insan hakları açısından ciddi soru işaretleri doğuruyor. Bu tablo, Venezuela krizinin yalnızca bölgesel değil, küresel normlar ve hukuk düzeni açısından da etkiler yarattığını ortaya koyuyor.

Sonuç olarak Venezuela'daki gelişmeler, bir liderin tutuklanmasından ibaret değil; enerji güvenliği, yaptırımlar, göç, güvenlik söylemi ve büyük güç rekabetinin kesiştiği yeni bir jeopolitik saflaşmaya işaret ediyor. Bu süreç, ABD-Çin mücadelesinin Latin Amerika cephesinde daha açık, daha sert ve daha yapısal bir nitelik kazandığını gösterirken, küresel enerji düzeninin de giderek daha fazla siyasallaştığını ortaya koyuyor.

NOT: Görsel Yapay Zekâ Tarafından oluşturulmuştur.

FOMO: Fear of Missing Out

JOMO: Joy of Missing Out

FOMO: Fear of Missing Out

Gelişmeleri Kaçırma Korkusu:
Başkalarının daha iyi deneyimler yaşadığı endişesi. Sürekli bağlantıda kalma dürtüsü, sosyal kıyaslama, tatminsizlik ve kaygı. Zihinsel yorgunluk.

JOMO: Joy of Missing Out

Gelişmeleri Kaçırma Keyfi:
Bilinçli olarak bağlantıyı kesmenin huzuru. Şimdiki ana odaklanma, sahip olduklarına değer verme, dinginlik ve tatmin. Özgürlük.

**SAĞLIK-
PSİKOLOJİ**

Dijital Gürültüde Zihinsel Dinginlik: FOMO'dan JOMO'ya Psikolojik Bir Dönüşüm

*Dr. Öğr. Üyesi Deniz Altun
Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü*

İnsanlık tarihinin en bağlantılı dönemini yaşıyoruz; dünya nüfusunun %64,4'ünün çevrimiçi olduğu ve Türkiye'de hanelerin %95,5'inin internet erişimine sahip olduğu bir çağda, bilgiye erişim artık bir lüks değil, sürekli maruz kalınan bir sağanaktır. Bu durum, psikoloji literatüründe "Gelişmeleri Kaçırma Korkusu" (FOMO - Fear of Missing Out) olarak tanımlanan modern bir kaygı türünü doğurmuştur. FOMO, bireyin başkalarının kendisinden daha tatmin edici deneyimler yaşadığına dair duyduğu bir endişe halidir. İlginç bir şekilde bu durum sadece dijital bir bağımlılık değil, atalarımızdan kalan ilkel bir hayatta kalma dürtüsüdür; zira ilkel çağlarda "grubun ve bilinenin içinde kalmak" hayati bir önem taşıırken, bugün bu dürtü sosyal medyadaki sonsuz akış karşısında kronik bir yetersizlik hissine dönüşmektedir. Bu psikolojik maliyetin boyutları, yapılan laboratuvar deneyleriyle de kanıtlanmıştır; akıllı telefonlarından sadece 7 dakika ayrı kalan bireylerin bile kaygı düzeylerinde belirgin artışlar gözlemlenmiştir. Birey, sürekli bildirimleri kontrol ederek ve başkalarının "mükemmel" görünen hayatlarını izleyerek kendi yaşamıyla acımasız bir kıyaslamaya girer. Bu kıyaslama, beynin tehdit algısını tetikleyerek güvensizlik sinyalleri göndermesine ve kişinin eksikliğini duyduğu aidiyet hissini sanal dünyada aramasına neden olur. Ancak paradoksal bir biçimde, bağlantıda kalma çabası yalnızlığı gidermek yerine, bireyi anın gerçekliğinden kopararak tatminsizliğini derinleştirmektedir.

Bu kısır döngüye karşı sağlık psikolojisinin önerdiği en güçlü panzehir ise JOMO (Joy of Missing Out), yani "Gelişmeleri Kaçırma Keyfi" kavramıdır. JOMO, dijital dünyadan tamamen kopmak değil, bilinçli bir tercih yaparak "hayır" diyebilme iradesini geri kazanmaktır. Bu felsefe, bireyin neleri kaçırdığına odaklanmak yerine, şu anda sahip olduklarına ve içinde bulunduğu zamana değer vermesini öğütler. Araştırmalar, sosyal medya trendlerini kasıtlı olarak takip etmeyen ve popüler olandan uzaklaşmayı seçen bireylerin, psikolojik olarak güçlendiğini ve gerçek mutluluğu bulma potansiyellerinin arttığını göstermektedir.

JOMO'nun tedavi edici etkisi, küresel çapta yaşanan dijital kesintilerde dahi gözlemlenmiştir. Örneğin, 2021 yılında yaşanan büyük Meta (Facebook/Instagram) kesintisi üzerine yapılan bir çalışmada, bazı kullanıcıların bu zorunlu kopuşu stresli bulurken, önemli bir kısmının ise durumu "beklenmedik bir huzur" olarak karşıladığı ve mutluluk hissettiği saptanmıştır. Bu durum, sürekli bilgi akışının yarattığı zihinsel yorgunluğa karşı beynin dinlenme ihtiyacını kanıtlar niteliktedir. JOMO deneyimleyen kişilerin, bir etkinliğe katılmadıklarında veya bir ürünü o an tüketirken hissettikleri memnuniyetin, FOMO yaşayanlara kıyasla çok daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç olarak, dijital çağda ruh sağlığını korumanın yolu teknolojiyi tamamen hayatımızdan çıkarmak değil, onunla kurduğumuz ilişkiyi yeniden yapılandırmaktır. Birey; trafikte, bekleme anlarında veya boş zamanlarında telefona sarılmak yerine düşünceleriyle baş başa kalmayı, yavaşlamayı ve sessizliği benimsediğinde yaratıcılığını artırabilir. Sosyal medya vitrinindeki hayatları izlemek yerine kendi gerçekliğine dönen, zamanını önceliklerine göre planlayan ve kaçırdıklarından korkmak yerine seçtiklerinin tadını çıkaran birey, FOMO'nun yarattığı kaygıdan sıyrılarak JOMO'nun sunduğu özgürlüğe kavuşacaktır.

Algoritmik İkna Çağı: Yapay Zekâ Destekli Sahte Yorumlar ve Influencer Güveninin Erozyonu

SOSYAL
GÜNDEM

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet SİNAV
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Dijitalleşmenin hız kazanmasıyla birlikte tüketicilerin satın alma kararları büyük ölçüde çevrim içi yorumlara ve influencer önerilerine dayanmaya başlamıştır. Ancak son yıllarda yapay zekâ teknolojilerinin gelişimi, bu ekosistemi derinden sarsan yeni bir sorunu beraberinde getirmiştir: Yapay zekâ ile üretilmiş sahte ürün yorumları ve buna paralel olarak büyüyen influencer güven krizi. Gerçek kullanıcı deneyimi izlenimi veren, dil bilgisi açısından kusursuz ve ikna gücü yüksek bu içerikler, dijital pazarlamanın en kırılgan noktalarından birini oluşturmaktadır.

Yapay zekâ tarafından üretilen sahte yorumlar, yalnızca tüketiciyi yanıltmakla kalmamakta; aynı zamanda piyasa dengelerini de bozarak haksız rekabete yol açmaktadır. Küçük ve orta ölçekli işletmeler, gerçek müşteri memnuniyeti oluşturmadan yapay içeriklerle öne çıkabilmekte, bu da kaliteli ürün ve hizmet sunan firmaların görünürlüğünü azaltmaktadır. Daha da önemlisi, tüketicinin zamanla tüm yorumlara şüpheyle yaklaşması, dijital platformların temel işleyiş mantığını zayıflatmaktadır. Güvenin aşınması, yalnızca bireysel kararları değil, e-ticaretin sürdürülebilirliğini de tehdit eden yapısal bir soruna dönüşmektedir.

Bu gelişmeler influencer pazarlamasını da doğrudan etkilemektedir. Takipçi kitlesiyle kurduğu samimi ve güvene dayalı ilişki sayesinde etkili olan influencer'lar, sponsorlu içeriklerin artması ve yapay zekâ destekli metinlerin kullanımıyla birlikte inandırıcılık kaybı yaşamaktadır. Bir ürünün gerçekten deneyimlenip deneyimlenmediği, yoksa yalnızca algoritmalar tarafından kurgulanmış bir anlatı mı olduğu sorusu, takipçilerin zihninde giderek daha fazla yer etmektedir. Bu durum, influencer'ların yalnızca bireysel itibarını değil, markalarla kurulan iş birliklerinin değerini de düşürmektedir.

Öte yandan, platformların denetim mekanizmalarının yetersiz kalması sorunu daha da derinleştirmektedir. Sahte yorumların tespiti teknik olarak mümkün olsa da, ticari kaygılar ve içerik yoğunluğu nedeniyle etkili filtreleme sistemleri her zaman devreye alınamamaktadır. Bu noktada yapay zekânın yalnızca sorun üreten değil, aynı zamanda çözüm sunan bir araç olarak da kullanılması gerekmektedir. Doğrulama sistemleri, şeffaf etiketleme uygulamaları ve kullanıcı eğitimi, dijital güvenin yeniden inşasında kritik rol oynamaktadır.

Sonuç olarak, yapay zekâ ile üretilmiş sahte yorumlar ve influencer güven krizi, teknolojik bir mesele olmanın ötesinde etik, ekonomik ve toplumsal boyutları olan çok katmanlı bir problemdir. Dijital ekosistemin sağlıklı biçimde sürdürülebilmesi için şeffaflık, hesap verebilirlik ve bilinçli tüketici davranışlarının teşvik edilmesi kaçınılmazdır. Aksi hâlde, algoritmik iknanın hâkim olduğu bir ortamda güven, en hızlı kaybedilen değer olmaya devam edecektir.

NOT: Görsel Yapay Zeka tarafından oluşturulmuştur

Sosyalleşme Zamanı

Arş. Gör. Zehra MAKAR
İşletme (İngilizce) Bölümü

İKulüp: IGU Connect KULÜBÜ

İGÜ Connect Kulübü, İstanbul Gelişim Üniversitesi öğrencilerine kampüs ruhunu aşlamayı, üniversite kimliğini güçlendirmeyi ve öğrenciler arasında güçlü bir iletişim ve iş birliği ağı oluşturmayı amaçlayan dinamik bir öğrenci topluluğudur. sosyal, kültürel ve akademik etkinliklerle öğrencilerin hem kişisel hem de profesyonel gelişimlerine katkı sağlamayı hedefler.

Tüm İstanbul Gelişim Üniversitesi öğrencilerine açık olan kulüp, üniversite yaşamını daha üretken, bağlantılı ve anlamlı hale getirmek isteyen herkesi bir araya getirir.

Etkinlik ve duyurular için kulübümüzü sosyal medyadan takip etmeyi unutma:
Instagram: iguconnect_

İGÜ'de Gündem

Yeni Dönem Yeni Hedefler

Bahar dönemiyle birlikte kampüste sadece dersler değil, hedefler de yeniden başlıyor. Kimi bu dönem ortalamasını yükseltmeyi, kimi yeni bir kulübe katılmayı, kimi ise kendine daha fazla zaman ayırmayı planlıyor. Küçük ya da büyük fark etmez; önemli olan, bu döneme bilinçli bir başlangıç yapmak ve kendi yol haritamızı çizebilmek.

Instagram: iguiisbf

Twitter: iguiisbf

Sosyalleşelim

Yeni dönem, yeni dersler kadar yeni insanlar demek. Kampüs sadece sınıflardan ibaret değil; kulüp etkinlikleri, söyleşiler, atölyeler ve kahve araları da üniversite hayatının en az dersler kadar öğretici parçaları. Bu bahar, rutine biraz ara verip kampüsün sunduğu sosyal alanlara karışmanın ve yeni bağlar kurmanın tam zamanı 😊

İstanbul'da Şubat

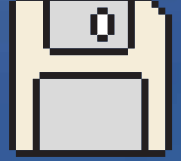
İstanbul, şubat ayında ilgi çekici etkinliklere ev sahipliği yapıyor.
Bunlardan bazılarını sizler için derledik...

Arş. Gör. Asel ATAÖĞLU
İşletme (İngilizce) Bölümü

Etkinlik Türü	Etkinlik Adı	Mekân	Tarih
Tiyatro	Kaç Para Bi Fön	MOİ Sahne	08 Şubat Pazar
Stand-Up	Kahpe Feleknaz ile Doğaçlama Varyete	Duru Tiyatro Watergarten	11 Şubat Çarşamba
Tiyatro	Bir Baba Hamlet	MOİ Sahne,	12 Şubat Çarşamba
Konser	Miraz Konseri	MOİ Sahne	21 Şubat Cumartesi
Konser	Amelie Lens	Volkswagen Arena	27 Şubat Cuma
Stand-Up	Kadıköy Stand-Up Gecesi	Sahne Kadıköy	28 Şubat Cumartesi

Nurgül YILDIZ Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü 3. Sınıf Öğrencisi

Ben Nurgül Yıldız, İstanbul Gelişim Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü üçüncü sınıf öğrencisiyim. Üniversite tercihi yaparken eşit ağırlık puan türünden birkaç farklı bölüm arasında kararsız kalmıştım. Ancak Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümünü araştırdıkça, bu alanın bana daha uygun olduğunu fark ettim ve tercih listeme bilinçli bir şekilde ekledim. Başlangıçta “acaba bu bölüm benim için doğru tercih mi?”, “daha önce yazılımla ilgilenmediğim için zorlanır mıyım?” gibi sorular zihnimi meşgul ediyordu. Bununla birlikte matematiğe ve analitik düşünmeye olan ilgim, beni bu bölüme daha da yakınlaştırdı.

Üniversitenin ilk yılında her öğrencinin yaşadığı gibi bir alışma sürecinden geçtim. Zaman zaman bölümün bana uygun olup olmadığını sorguladığım oldu. Ancak derslere ve üniversite ortamına alıştıkça, özellikle yazılım ve veri alanlarında ilerledikçe; bu bölümün benim için doğru bir seçim olduğunu net bir şekilde anladım. Hocalarımızın samimi yaklaşımları, bizleri sadece öğrenci olarak değil birey olarak da önemsemeleri, kariyer ve hayat konusunda yol gösterici olmaları bu bölüme olan bağlılığımı güçlendirdi. Aynı hedefler doğrultusunda yürüdüğüm arkadaşlarım da bu süreci benim için daha anlamlı hale getirdi.

Yönetim Bilişim Sistemleri eğitimi sayesinde özellikle analitik düşünme, araştırma yapma ve günümüzde gerekli beceriler üzerinde kendimi geliştirme fırsatı buluyorum. Aldığım eğitim, sadece teorik bilgilerle sınırlı kalmayıp problem çözme, veriyle düşünme ve teknolojiyi etkin kullanma yetkinliklerimi de artırıyor. Gelecek hedefim, veri bilimi alanında uzmanlaşmak ve bu doğrultuda hem üniversitemin sağladığı imkânlardan hem de kendi bireysel çabalarımından en iyi şekilde faydalanarak kariyerimi bu alanda inşa etmek.

Fadime AKDOĞAN Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü Mezunu

Merhabalar, ben Fadime Akdoğan. İstanbul Gelişim Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü 2023 yılı mezunuyum. Mevcut durumda “Hadi” isimli dijital bankada İş Zekâsı Uzmanı pozisyonunda çalışmaktayım.

Üniversite hayatım boyunca sayılarla düşünmenin, veriden anlam üretmenin ve analitik bakış açısının iş dünyasındaki karşılığını keşfetme fırsatı buldum. Özellikle veri analizi, veri bilimi, istatistik ve makine öğrenmesi alanında aldığım dersler, bugünkü profesyonel kariyerimin temel taşlarını oluşturdu. Üniversitede edindiğim teorik bilgileri pratiğe dökebilmek adına birçok proje çalışmasında yer aldım. SQL, veri görselleştirme, analiz araçları ve analitik düşünme üzerine aldığım eğitimler; veriye sadece rakam olarak değil, karar mekanizmalarını besleyen stratejik bir kaynak olarak bakmamı sağladı. Bu yaklaşım iş hayatımda bana büyük avantaj kazandırdı.

Okulda edindiğim akademik bilgilerin üzerine kendimi geliştirmek adına katıldığım bootcamp’ler, eğitimler ve zirvelerden kazandığım birikimler; bu süreçte ürettiğim projeler ve yazdığım makalelerle oluşturduğum portfolyomu güçlendirdi. Bu portfolyo, staj arayış sürecinde beni diğer öğrencilerden ayırtıran en önemli unsurlardan biri oldu. Üniversitenin 3. sınıfında Koç Holding’de İş Zekâsı Stajyeri pozisyonunda görev alarak kariyer yolculuğuma ilk profesyonel adımımı attım.

İş zekâsı; iş ihtiyaçları için veriyi SQL ile sorgulama, verinin durumunu istatistiksel olarak yorumlama, mevcut verilerden yola çıkarak geleceğe yönelik tahmin yapma ve raporlama gibi süreçlerin yürütüldüğü bir uzmanlık alanıdır.

Bölümümde aldığım eğitim yalnızca mesleki bilgi kazandırmakla kalmadı; problem çözme, disiplinli çalışma ve sürekli öğrenme kültürünü de bana kazandırdı. Akademisyenlerimizden aldığım destek ve yönlendirmeler, kariyer hedeflerimi netleştirmemde ve hangi mesleğe yöneleceğimi belirlememde önemli rol oynadı. Veri odaklı düşünmenin günümüz iş dünyasındaki önemini erken fark etmiş olmak, kendimi bu alanda geliştirme motivasyonumu da sürekli canlı tuttu.

İstanbul Gelişim Üniversitesi’nin bana sunduğu akademik altyapı, laboratuvar ortamında aldığım uygulama odaklı eğitim yaklaşımı ve tez sürecinde kendime kattıklarım, kariyer yolculuğumu şekillendiren en değerli kazanımlar oldu. Bugün geldiğim noktada, üniversitemde geçirdiğim yıllarda bana yol gösteren tüm değerli hocalarıma gönülden teşekkür ediyorum.

Cennet SEZER

Yönetim Bilişim Sistemleri (ÇAP) Öğrencisi

2022 yılında Yeni Medya ve İletişim Bölümüne başladığımda, öncelikli hedefim aslında Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümünde okuyarak yazılım ve teknolojiyle iç içe olmaktı. Ancak sosyal yönümün güçlü olması, siyasete ve politikaya olan merakım ve heyecanım beni medya dünyasının dinamizmine de çekiyordu ve beni bölüm seçimi konusunda kararsız kılmıştı. Neyse ki işin sonunda kendimi Yeni Medya ve İletişim Bölümünde okuyor buldum ve bu tercihimden de oldukça memnunum.

Yeni Medya ve İletişim Bölümünde basit düzeyde gördüğüm programlama dersleri, içimdeki yazılıma ve teknolojiye olan merakımı yeniden tetikledi ve Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümünde "Çift Ana Dal (ÇAP)" yapma fikrini doğurdu. Bu sayede kendimi hem daha donanımlı hissedecek hem de istediğim eğitim yoğunluğuna daha çok doymuş olacaktım. İkinci sınıfa geldiğimde okulun şartlarını ve kontenjanlarını araştırarak başvurumu yaptım; GANO puanım doğrultusunda kabul aldım.

2.sınıftan itibaren (şu an Yeni Medya ve İletişim Bölümü 4. sınıf öğrencisiyim) Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümünde ÇAP yaparak iki bölümü beraber yürütüyorum. Doğruyu söylemek gerekirse, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü dersleri teknik açıdan çok daha ağır geliyor ancak hedeflerim doğrultusunda pes etmeden devam ediyorum. Bu yoğun süreçte avantajım ise sadece akademik imkânlar değil gerek bölüm içi dostluklarım gerekse her zaman yanımızda olan öğretim elemanlarımızın desteği ve onlarla kurduğumuz güçlü bağ oldu.

Üniversitemizin sunduğu bu imkânlardan faydalanarak; dışarıdan "iki farklı alan" gibi görünen ama aslında birbirini doğrudan destekleyen bu iki dalda kendimi geliştirmeye devam ediyorum. Amacım, tek bir zaman dilimine iki farklı uzmanlığı sığdırarak kendi istediğim alanda ilerlemek; farklı eğitim dilleriyle medyayı, teknolojiyi, veri dilini disiplinler arası bir göz ve beceriye sahip olarak mezun olup, iş dünyasına çok daha güçlü bir giriş yapmak.

ÇAP yapmanın avantajları olduğunu da belirtmem gerek bu noktada. Şöyle ki, üniversitede ne kadar öğrenciyle iç içe olur ne kadar farklı alan ve ortama girerek insanlar tanırsak kendimizi, yetenek ve fikirlerimizi fark etme kapasitemizin de o kadar artacağına inanıyorum. ÇAP bana bir nevi bu doğal ortamı sunmuş oldu. Her ders için farklı öğretim elemanlarıyla etkileşim içerisinde olmak ve farklı bir sınıfımın daha olması, okulla olan bağımı ve farkındalığımı arttırmıştı.

YUSUF İLİNGİ

Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü Öğrencisi

İstanbul Gelişim Üniversitesi'nde öğrenim gördüğüm lisans programım kapsamında, geçtiğimiz bahar döneminde Erasmus+ Öğrenci Değişim Programı aracılığıyla Polonya'nın Lublin kentinde eğitim alma fırsatı yakaladım. Bu süreç, hem akademik hem de kişisel gelişimim açısından son derece değerli ve öğretici bir deneyim oldu. Farklı bir ülkede yaşamak ve eğitim görmek, bana yalnızca yeni bir akademik bakış açısı kazandırmakla kalmadı; aynı zamanda kültürlerarası etkileşim, bağımsızlık ve uyum sağlama gibi konularda da önemli katkılar sundu.

Her Erasmus+ öğrencisi gibi ben de başlarda bulunduğum ülkenin kültürüne adapte olmakta zorluk çektim ama çektiğim bu zorluk kişisel olarak birçok anlamda gelişmemi de sağladı. Zamanla edindiğim arkadaşlıklar sayesinde bu zorlukların üstesinden gelerek adapte olma sürecinin üstesinden geldim.

Lublin, Polonya'nın doğusunda yer alan, tarihi dokusu ve öğrenci dostu yapısıyla öne çıkan bir şehirdir. Şehirde bulunan üniversiteler sayesinde çok uluslu bir öğrenci profili mevcuttur. Bu durum, farklı ülkelerden gelen öğrencilerle iletişim kurmamı ve çeşitli kültürleri yakından tanımamı sağladı. Özellikle Erasmus öğrencileri için düzenlenen sosyal ve kültürel etkinlikler, kısa sürede yeni bir çevre edinmeme ve şehre adapte olmama yardımcı oldu.

Akademik açıdan bakıldığında, eğitim aldığım kurumda derslerin işleniş biçimi İstanbul Gelişim Üniversitesi'ndeki sistemden bazı yönleriyle farklıydı. Derslerde öğrenci katılımına büyük önem verilmesi, sunumlar ve grup çalışmaları aracılığıyla aktif öğrenmenin teşvik edilmesi dikkat çekiciydi. Bu yöntemler, derslere olan ilgimi artırdı ve sorumluluk bilincimi geliştirdi. Ayrıca İngilizce akademik iletişim becerilerimi geliştirme fırsatı bulmam, ilerideki akademik ve profesyonel hayatım için önemli bir kazanım oldu. Bize eğitim veren akademisyenlerin bizimle olan samimi ve dostça iletişimlerinin derslere olan bağlılığımızı ve öğrenme isteğimizi arttırmada doğrudan katkısı oldu.

Erasmus süreci aynı zamanda kişisel gelişime de büyük katkı sağladı. Yabancı bir ülkede tek başıma yaşamak, günlük sorunlarla başa çıkmayı öğrenmemi ve özgüvenimi artırdı. Farklı bir kültürde yaşamak, olaylara daha geniş bir perspektiften bakmamı sağladı ve önyargılarımı sorgulamama yardımcı oldu. Erasmus'un bana sunduğu sadece gittiğim ülkenin değil aynı zamanda çevre ülkeleri de gezme fırsatı sayesinde unutulmaz deneyimler ve arkadaşlıklar edindim.

Tokat Mutfağı

Arş. Gör. GİZEM VAROL

Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü

Tokat mutfağı, çeşitliliğiyle konuşur. Bu mutfakta her yemek, bulunduğu sofraya yalnızca tat değil; bulunduğu coğrafyanın izini taşır. Et, sebze, hamur ve ot yemekleri Tokat mutfağında dengeli bir bütün oluşturur. Ne biri diğerinin önüne geçer ne de biri eksik kalır.

Tokat denildiğinde akla gelen ilk lezzet hiç kuşkusuz Tokat kebabıdır. Patlıcan, kuzu eti, patates, domates ve biberin özel bir dizilimle odun ateşinde pişirilmesiyle hazırlanan bu kebab, Tokat mutfağının simgesidir. Fırından çıktığında yayılan koku, yemeğin daha tadına bakmadan sofrayı tamamlar. Tokat kebabı, ağır ateşte pişmesiyle etin yumuşaklığını, sebzelerin ise lezzetini korur.

Tokat mutfağının en ayırt edici yönlerinden biri ot yemekleridir. Bunların başında gelen madımak, Tokat sofralarının vazgeçilmezidir. Bahar aylarında toplanan bu ot, sade ama güçlü bir lezzete sahiptir. Kimi zaman kıymayla, kimi zaman yumurtayla pişirilir. Madımak, Tokat mutfağında mevsimin yemeğe nasıl yön verdiğinin en açık örneğidir.

Bat, Tokat'a özgü, mutfağın karakterini yansıtan en farklı lezzetlerden biridir. İnce bulgur, ceviz, salça ve çeşitli baharatlarla hazırlanan bat; kaşıkla değil, sabırla yenir. Ekmeğin batırılmasıyla tüketilen bu yemek, Tokat mutfağında paylaşım kültürünün sofradaki karşılığıdır. Bat, yalnızca bir yemek değil, bir oturma ve birlikte yeme biçimidir.

Keşkek, Tokat'ta özellikle kalabalık sofraların ve özel günlerin yemeğidir. Buğday ve etin uzun süre pişirilmesiyle hazırlanan keşkek, emek isteyen bir yemektir. Tokat mutfağında keşkek, yemeğin kendisinden çok, hazırlanış süreciyle anlam kazanır.

Dolmalar ve sarmalar Tokat mutfağında ayrı bir yere sahiptir. Özellikle Tokat yaprağıyla sarılan yaprak sarması, incecik yapısı ve dengeli ekşiliğiyle bilinir. Tokat yaprağı, sarmaya lezzetini veren temel unsurdur ve bu yönüyle Tokat mutfağını diğer yörelerden ayırır.

Hamur işlerinde ise çökelekli pideler, börekler ve ev ekmeği öne çıkar. Bu yemekler, Tokat mutfağının günlük yaşamla kurduğu bağın göstergesidir. Abartısız, doyurucu ve samimidir.

Tatlılarda şerbetten çok doğallık ön plandadır. Pekmezli çörekler, cevizli tatlılar ve hamur tatlıları Tokat mutfağında ölçülü tatların tercih edildiğini gösterir. Tatlı, bu mutfakta yemeği bastırmaz; tamamlar.

Tokat mutfağı, zenginliğini çeşitliliğinden alır. Her yemek, sofrada bir denge unsuru gibidir. Bu mutfakta lezzetler yarışmaz; birbirini tamamlar. Tokat sofralarında yemek, yalnızca yenmez; paylaşılır, hatırlanır ve yaşatılır.

AKADEMİK YAŞAMA DAİR

YAYINLARIMIZ

Dr. Öğr. Üyesi Mehdi Safaei'nin "Empowering future caregivers: the role of self-leadership in reducing stress among nursing students" başlıklı makalesi International Journal of Innovation and Learning'de yayımlandı.

PERSONEL GÜNDEMİ

AKADEMİK-İDARİ ATAMALAR

- Dr. Öğr. Üyesi Berk Efe ALTINAL'ın Psikoloji Bölümüne ataması yapılmıştır
- Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Osman Kurtkan KAPICIOĞLU, Psikoloji Bölüm Başkanlığına görevlendirilmiştir.

AKADEMİK KADRODAN AYRILANLAR

- Dr. Öğr. Üyesi Selcen YETKİN ÖZDEN Psikoloji Bölümünden ayrılmıştır.

İGÜ
KARYON
Kariyer Yönlendirme
Uygulama ve Araştırma Merkezi

İGÜ
MMK
Mezunlar ve Mensuplar
Kordinatörlüğü

Değerli İGÜ mezunları ve öğrencileri,
iş arayanların nitelikleri ile işverenlerin
aradığı özellikleri eşleştiren yeni

İŞ BULMA PLATFORMU

erişime açıldı. Üye olarak açık pozisyonları
görüntüleyebilir ve başvuru yapabilirsin.

Detaylı bilgi ve
Başvuru için

metsis.gelisim.edu.tr

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ MEZUN TAKİP SİSTEMİ

Mezun Takip Sistemi (METSİS), mezunlarımızın istihdamı ve mezuniyet sonrası eğitimi gibi güncel durumlarını belirleyerek takip etmek, istatistiki veriler oluşturmak amacıyla açılmıştır. İstanbul Gelişim Üniversitesi, mezunlar ile ilişkilerini kuvvetlendirmek ve mezunların istihdamına katkı sunmak adına METSİS'i faaliyete geçirmiştir. Mezunlarımız, METSİS'e ücretsiz üye olabilmektedir. (metsis.gelisim.edu.tr)

METSİS üye olan mezunlarımız oluşturdukları kişisel profillerini güncelleyerek iş ilanlarımızı takip edebilmektedir.

METSİS'e Nasıl Üye Olurum?

1. metsis.gelisim.edu.tr platformuna giriş yapınız.
2. Açık pozisyonlar kutucuğundan ilanlar takip edebilirsiniz.
3. İlanlara başvuru gerçekleştirmek için Yeni Aday kutucuğundan hesap oluşturabilirsiniz.
4. Hesap oluşturulduktan sonra üst sekmede yer alan ilanlar sekmesinden iş ilanlarını görebilir ve uygun olan pozisyonlara başvurabilirsiniz.

KÜNYE

İKTİSADİ İDARİ VE SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTESİ

İİSBF Dekanı

Prof. Dr. Kenan AYDIN

İİSBF Dekan Yardımcısı

Doç. Dr. Emrah DOĞAN

Dr. Öğr. Üyesi Özlem Tuğçe KELEŞ

Koordinatör

Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK

İçerik Editörü

Bölüm Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi Didem TETİK KÜÇÜKELEÇİ
(Bölüm Başkanı)

Arş. Gör. Gizem VAROL

Çeviri Koordinatörü

Arş. Gör. Tuğçe Gül BABACAN

Arş. Gör. Dilek KIZILIRMAK

Arş. Gör. Remzi SOYTÜRK

Grafik Tasarım

Nevin METİN

Redaksiyon

Arş. Gör. Çağlar KARAKURT

Arş. Gör. Şeyma ÖZEKİNCİ

